

عنوان مقاله:

تجزیه پایداری عملکرد در ژنوتیپ های نخود با استفاده از تجزیه آثار اصلی افزایشی و آثار متقابل ضرب پذیر (AMMI)

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 42 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسن زالی

سید حسین صباغ پور

عزت اله فرشادفر

پیام پزشکیپور

منصور صفی خانی

رمضان سرپرست

عبداله هاشم بیگی

خلاصه مقاله:

وجود اثر متقابل ژنوتیپ \times محیط موجب می شود که عملکرد ژنوتیپ ها در دامنه وسیعی از شرایط محیطی مورد ارزیابی قرار گیرد تا اطلاعات حاصل بتواند کارایی مربوط به گزینش برای معرفی آنها را افزایش دهد. در این تحقیق به منظور بررسی و انتخاب ژنوتیپ های پر محصول و سازگار با شرایط دیم، تعداد ۱۷ لاین و ژنوتیپ نخود در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار به مدت دو سال (۸۳-۱۳۸۲) در پنج ایستگاه تحقیقات کشاورزی کرمانشاه، لرستان، گچساران، گرگان و ایلام در شرایط دیم اجرا گردید. اثر متقابل ژنوتیپ \times محیط با استفاده از مدل آثار اصلی افزایشی و اثرات متقابل ضرب پذیر (مدل AMMI) در سطح احتمال ۱% معنی دار بود. مجموع مربعات اثر متقابل توسط مدل AMMI به چهار مولفه اصلی اثر متقابل (IPCA) معنی دار تفکیک گردید. در مجموع چهار مولفه اصلی (IPCA₁، IPCA₂، IPCA₃ و IPCA₄) از تغییرات اثر متقابل ژنوتیپ \times محیط ۹۴% را توجیه می کردند. براساس نمودار بای پلات مدل AMMI₂، ژنوتیپ های X₉₅TH₁، ۷۹-۹۷ FLIP و ۱۱۴-۹۷ FLIP از پایداری مناسب برخوردار بودند و ژنوتیپ ۱۱۴-۹۷ FLIP با عملکرد بالا می تواند به عنوان ژنوتیپ سازگار با عملکرد پایدار معرفی شود.

کلمات کلیدی:

Chickpea, Genotype \times environment interaction, Stability analysis, The additive main effects and multiplicative interaction model (AMMI model), Biplot

نخود، اثر متقابل ژنوتیپ \times محیط، تجزیه پایداری، مدل آثار اصلی افزایشی و آثار متقابل ضرب پذیر (مدل AMMI)، بای پلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218856>

